

[Transcript] De Stemmen van Assisen / 92. "Het was een bom die ontplofte in de rechtszaal": verslag van twee verbijsterende processen

Het Nieuwsblad podcast.

De stemmen van Assise.

Hallo, mijn naam is Pieter Huijbergs, misdaadreporter bij Het Nieuwsblad.

Ik ben Bert Heijvaart, journalist bij diezelfde krant.

Dit is onze podcast, De Stemmen van Assise,

waarbij we voor elk belangrijk proces in een rechtszaak duiken

en je meenemen achter de schermen van de rechtszaal.

Vandaag zetten we in Antwerpen op het hoofd van beroep aan de Waalse Klai,

waar het reuzigomproces plaatsvindt.

Dag, Pieter. Dag, Bert.

Pieter, een speciale setting hier.

We zitten in de gang van het hoofd van beroep in Antwerpen.

Het is even middag pauze tijdens het belangrijke proces reuzigom.

En ja, we praten over de voorbije week.

Er is hier wel een beetje bedrijvigheid in Antwerpen.

Ja, want het is natuurlijk toch van beroep dat het iets heel groot is.

Er zijn verschillende zalen en er gaan los van reuzigom,

natuurlijk ook tientallen andere rechtszaken hierdoor.

Dat hoor je ook aan de achtergrond.

De advocaaten komen toe, de mensen komen toe en de zaken gaan verder.

Er is meenend leven naar reuzigom,

ook al is reuzigom natuurlijk de belangrijkste zaak van het jaar.

Komt er hier veel publiek kijken naar het proces zelf?

De zaal zit vol.

Ja, we zitten als mieren samen op de persbanken.

Er is heel veel belangstelling.

Dat is terecht, maar achter ons zitten ook de ouders van de reuzigom.

Dat is de familie, de vrienden van Sanda.

Het is een bontemengelmoes en er hangt wel een gespanne sfeertje.

Ja.

Nu, laten we eens terugkijken op de voorbije week.

Het is maandag begonnen en nu zijn we donderdag.

Momenteel zijn de verhoren van de reuzigom er bezig.

Hoe is er al het meeste opgevallen? Wie springt er uit?

Er zijn heel veel dingen die er uitsprongen.

Het meest cruciaal moment van het proces verloop,

denk ik, is de omhelzing die heeft plaatsgevonden tussen Zadjé,

de prezes van reuzigom, die een emotioneel betoog heelt

en die na verloop ging zitten op zijn beklagde stoel

en de mama die na de schorsing Zadjé kruiste.

Ja, en dan gebeurden er iets hoogst opmerkelijk, zeg maar.

De zitting werd geschorsd.

De mama van Zanda liep net als iedereen naar buiten,

[Transcript] De Stemmen van Assisen / 92. "Het was een bom die ontplofte in de rechtszaal": verslag van twee verbijsterende processen

dus het was heel emotioneel aan het huilen
en leidde haar arm om de schouder van Zadje te prezen
en er volgde een korte omhelzing in het midden van de zaal.
En dat is redelijk ongezien dat je midden in een proces
zo een soort vergevingsmoment krijgt.
Dat was emotie, dat zat heel veel spanning op,
dat zat heel veel schuldgevoel ook achter, denk ik,
omdat contact tussen Zandje en de mama was voetend open.
De jaren voordien enorm verwaterd geraakt.
Dus ja, daar zitten heel veel emoties die samen komen op dat ogenblik.
En dat was een zeer merkbaar moment
en misschien met een kantelpunt in dit proces.
Ja, want hoe gereageerde de zaal dan, zoals je zegt,
een heel onverwacht moment, wat gebeurt er verder?
Ja, dat was een zeker ongeloof, want wij maakten ook aanstalten
om naar buiten te gaan en dan ineens volgens de ogen gebeurde dat.
En dan was het van, o, oké, dit gebeurt.
En je zag bij de andere burgerlijke partijen
heel veel verwondering van wat gebeurt hier nu.
De Reuzigom-advocaten vonden dat een heel mooi, waardig moment van, kijk, ja...
Zijn ook mensen. Ja, die zijn ook mensen.
En dit is waar, denk ik, dit proces één aan het opschuiven is.
We gaan naar een heel lauterend proces,
waarin dat de beide kampen elkaar meer en meer vinden.
En heel wat advocaten vinden dat een heel goede zaak,
dat er een soort voorzichtige toenadering is.
Ja, want tot nu toe hebben die Reuzigommers eigenlijk altijd bekeken
en benaderd vanuit een gek perspectief.
We kennen alleen die bijnamen, gekke namen zoals trontvlieg,
propot en zo verder, die worden dan zo benoemd.
Ja, nu krijgen die in die rechtsveld toch al vaste aan een gezicht.
Die krijgen een gezicht en een menselijk gelaat.
Ik heb ook het proces gevolgd in Hassel, dat dat niet stopgezet.
En daar waren ook oprechte spijtbetuigingen zonder meer,
maar toch bleef dat afstandelijker.
Ik heb het idee dat er iets gebeurd is voor beide jaar
en dat er een veel grotere oprechtheid is.
Elke Reuzigommer die we hier al hebben zien passeren,
die is oprecht aangenaam, die veekt zijn spijt niet.
De ene kan er al beter verwoorden dan de andere.
Maar er waren zeer emotionele, echt wel beladige tuinissen
waarvan iedereen vanaf de nacht van, wow, oké,
hebben jullie zo'n moeilijke jaren achter de rug,

[Transcript] De Stemmen van Assisen / 92. "Het was een bom die ontplofte in de rechtszaal": verslag van twee verbijsterende processen

is de familiale tol zo moeilijk geweest?

Ja, wat zeggen ze dan, vanochtend is Rafiki gepasseerd.

Dat is eigenlijk de Reuzigommer die ook een andere huidskleur had en die vaak wordt genoemd als een soort van brug tussen Sandadiya en de Reuzigommers, de meeste in aanloop naar de dop.

Hoe reageerde hij?

Ja, Rafiki is iemand die heel emotioneel is en die heel veel aan zelfreflexie heeft gedaan de voorbije jaren, omdat hij het gevoel had van ik stond op een of andere manier, zelfs wars van die huidskleur, diet bij Sanda.

En die was hier heel emotioneel zeer aangedaan, heeft heel lang van alle Reuzigommers ver uit het langste tewoord genomen en hij zei, ik familie, ik kan mijn leed onmogelijk uitdrukken naar jullie, wat dat voor jullie, mijn spijt, kan ik benoemen, maar het leed dat ik jullie heb bezorgd, dat kan ik niet onderwoorden knijgen.

En hij zei van, kijk, de familiale tol is bijzonder hoog.

Mijn vader heeft met mij gebroken de omwille van het feit wat er bij Reuzigommers gebeurd is en mijn aandelen hoe groot of hoe klein ook daarin.

Mijn moeder kan deze zaak amper aan, durft hier niet komen.

Die band daardoor is ook enorm verwaterd.

Ik ben een heel deel van mijn vrienden kwijt.

Het is heel moeilijk om werk te vinden, want kijk, de vraag is, moet je zeggen meteen, want ik ben betrokken in een lopende rechtszaak als Reuzigommer.

We hebben hier er voorbij dagen wel wat Reuzigommers de reviews in passeren.

Die zeiden, kijk, begin maar eens te solliciteren.

En dus je verliest je vrienden.

Familiaal is er, ja, dat is zeer moeilijk.

Uw ouders zijn boos, heel boos, maar steunen u ook door dik en dun.

Je moet dat proberen afstuderen. Je wordt van de universiteit gegoooid.

Je wil werk zoeken, dus nooit in het buitenland.

Dat is moeilijk. Dat komt dan uit dat je bij Reuzigom zat.

Die combinatie van al die factoren, ook de druk van de media en ook de heel grote druk van de sociale media, maakt hij hier wel met een heel emotionele cocktail aan emoties zit.

Hoe reageerde de familie op de hele zaak?

Want ja, zij zijn natuurlijk de nabestaande van het slachtoffer.

Ik heb het dan over de broer, over de vader van Sanda.

Hoe kijken zij naar alles wat er gebeurt nu in de zaak?

Wel, zij willen zich voorlopig, en dat lukt ook, zeer waardig serén rustig houden.

Zij zijn nog niet aan het woord gekomen

[Transcript] De Stemmen van Assisen / 92. "Het was een bom die ontplofte in de rechtszaal": verslag van twee verbijsterende processen

en zij voelen absoluut een nood niet om te knuffelen met Reuzigom.
Dat is wel een zekere discrepantie.
Zij luisteren gebouwd en oprecht naar wat die Reuzigomers zeggen.
Natuurlijk blijven zij heel boos om het feit dat niemand hier ophelderd van wie heeft die visaus toegediend.
Het zijn natuurlijk ineens wel heel brave jongens die het heel hard te verduren hebben.
Dat klopt voor een heel groot stuk, maar niet vergeten dat het Openbaar Ministerie zware straffen tegen een eist omdat ze natuurlijk van alles mispeutigd hebben.
De onopzettelijke dooding van Sanda.
Nu is dat heel dubbel en ik merk bij de vader dat hij zich heel hard probeert te betwingen en dat die emoties, en dat hoor ik ook wel van hen, er zaveswel uitkomt.
Ze gaan allemaal op een andere manier, maar doen emoties om.
De mama in de zaal en de rest vooral buiten de zaal achter de gordijnen.
Je zegt, het verloopt serén.
Er is wel plaats voor emoties aan zoverder, maar iedereen krijgt hem menselijk gelaten.
Nu, dat valt mij op, omdat na dag twee kreeg we vooral een heel hard plaidooi van Sven-Marie te lezen.
Die zegt van, dat was de Champions League van de Ransigheid.
We gaan die mannen brandmerken.
Hoe is dat gevallen op dit proces?
Ja, ik wil een kanttegeling maken.
Eerst natuurlijk, als je in de zaal zit en je luistert anderhalf uur naar wat hij zegt, krijg je het hele plaatsje meekmerk.
We proberen daar in de kranten en op de website.
Je probeert dan natuurlijk zo mooi of zo coherent mogelijk te samen te vatten en je ziet dat dat op sociale media dimensies krijgt die het misschien niet verdient.
Maar ja, hij was zeer hard voor de reuzegommers.
Hij toonde de laatste foto van Sanadia, heel aangrijpend moment.
Hij duwde die bijna in het gezicht van die reuzegommers.
Dus het was muisstil in de zaal.
Maar hij sloot ook af door te zeggen dat jullie verdienen een soort keurmerk, een soort brandmerk, waarmee je wilt bedoelen, want ik heb het eruit gevraagd wat hij daarmee bedoelt, want er was wel...
Hij werd wel geschokt op gereageerd, ook door de advocaaten van reuzegommers.

[Transcript] De Stemmen van Assisen / 92. "Het was een bom die ontplofte in de rechtszaal": verslag van twee verbijsterende processen

En hij zei me van, ja, waar gaat het om?

Hij ziet niet dat hij mijn naam en foto en identiteiten op bushocus moeten geplakt wordt, dat gaat het niet om.

Maar wel dat de maatschappij weet van...

Dit zijn de dokters, de rechters, de ingenieurs, de advocaaten van morgen misschien.

Die hebben iets heel vreselijks gedaan of ze waren daarbij betrokken.

De maatschappij moet op een of andere manier wel weten, een zeker stigma, een zeker besef,

dat zij iets hebben aangericht

en dat zij dat misschien wel voor de rest van hun leven

op een of andere manier professioneel moeten.

Ja, hoe zie jij het eigenlijk, Pieter?

Want ja, het is natuurlijk zo dat er op TikTok momenteel de namen rondgaan van de reuzegommers, de echte namen met voor- en achternaam,

iets wat eigenlijk in de gewone media nog nooit is verschenen.

Ja, daar hoort ze dan ook wel gebrandmerkt, kan je zeggen.

Hoe kijk jij daarnaar?

Dat is vooral duidelijkheid al veel langer bezig dan sinds het pleidooi van Swammerie.

Ik heb daar een zeer duidelijke mening over dat die schandaalig, dat die lijsten circuleren in TikTok.

Wij doen er er voorbij jaren en ik denk dat ik mag zeggen

dat ik al heel veel artikels overstaan

dat die aan reuzegommers hebben geschreven.

Wij hebben hun identiteiten nooit ontvuld hoog tussen hun initialen.

Het zijn jonge gasten die worden hier berecht.

Zij verdienen het niet.

Om mijn naam en toenaam op sociale media te worden opgehaald.

Ze zijn altijd onschuldig tot het tegendeelbewezen is.

Natuurlijk, ja. En ik snap wel de commentaar

dat zij op sociale media gelinst worden.

Het leeft heel hard bij jongeren.

Het is een heel belangrijk maatschappelijk proces.

100% akkoord.

Er moet veel over bericht worden.

En dat iedereen daar een mening over heeft aan de toeg, allemaal goed en wel.

Maar dat er natuurlijk adressen en dergelijke van beklagen worden gedeeld waardoor dat ouder is.

Ook worden lastigen gevallen op hun werk en zo.

Dat is een schande en dat is geen grote groep.

Maar die hebben natuurlijk wel die verspreiden van ons op TikTok.

[Transcript] De Stemmen van Assisen / 92. "Het was een bom die ontplofte in de rechtszaal": verslag van twee verbijsterende processen

Dat wordt massaal gedeeld en mensen kijken er naar.
En dat krijgt wel grote dimensies, want dat was blijkbaar.
De voorbijdagen al 400.000 keer bekeken is gigantisch.
Ja, ja.
Nu gaat dat repercussies hebben op het proces, op een strafmaat.
Op de manier waarop ze hier eigenlijk gaan brecht worden.
Het zou niet mogen meespelen.
En hebben ze moeten beoordeeld worden
op wat er in het straf dossier staat
en wat er hier publiekelijk ter zitting wordt gezegd.
Ik denk dat hun oprechte spijtbetuigingen
en de plaidoeën van de reuzigme advocaaten
die strafeis naar beneden zullen krijgen. In principe mag het niet meespelen.
Maar iedereen beukt wel innamens de verdediging
op de commocie die er op sociale media is
en ook op tv, op tredes van advocaaten.
En dat speelt allemaal, het zou geen rol mogen spelen,
maar dat speelt uiteraard een rol.
Je voelt wel dat die reuzigme is voor een deel al publiekelijk gestraft zijn.
Dus mijn aanvoel is wel dat de rechtbank daarvoor een stukje gaat meegaan.
Dat zullen we wel zien op het moment dat er een uitspraak komt.
Nu is er nog een proces tot en met maandag.
Is er dan ook al direct een uitspraak?
Het is zo dat er al ligt nog een maand op zich laten wachten.
Het zal een zeer lijvig arrest worden.
We zitten met zes kwalificaties.
De rechtbank moet die 18 reuzigme's allemaal een voor een toetsen
aan elk van die kwalificaties en dat ze juridisch onderbouwen.
Waarom die mannen schuldig dan wel onschuldig zijn,
dat is een heel karwijn.
Dus we zullen toch algaan, maar een maand moeten verder.
Tel er veel we weten of reuzigme's die naar de gevangenis zullen moeten gaan.
Wat ik niet meer denk, dat gaat gebeuren.
En welke straffen ze dan zullen krijgen.
Zullen ze allemaal al licht gestraft worden?
De vraag is in welke maat.
Ja, oké. Pieter, heel erg bedankt om even een tijd te maken hier.
Ik ga jou terug laten gaan naar het proces.
Wij gaan voor de stem van de ziezen nog even over naar een ander proces.
Een proces dat eigenlijk ook heel wat commocie heeft gehoorzaakt deze week.
MUZIEK
Goed, we zitten intussen weer in onze vertrouwde studio op Linkeroever.
Nu, we, zeg ik, maar eigenlijk zit ik hier alleen, want Cédric is thuis.

[Transcript] De Stemmen van Assisen / 92. "Het was een bom die ontplofte in de rechtszaal": verslag van twee verbijsterende processen

Dag, Cédric. Dag, Bert.

Cédric, we wilden jou toch nog even bellen in verband met het proces van de kotmoord in Kortrijk.

Dat is afgelopen deze week en dat is geëinigd met een enorme apotheose. Vertel eens.

Ja, klopt. En een apotheose, ja, eigenlijk een knaller, eigenlijk.

Want de beschuldigde, Mohammed Musawi,

heeft daar plots net voordat de jury in berat zou gaan bekennen, is zijn afgelegd.

Hij heeft plots bekend dat hij wel degelijk twee moorden heeft gepleegd.

Ja, dat is heel opvallend, want hij heeft altijd onkend

dat hij die moorden heeft gepleegd, meer dan vier jaar lang eigenlijk.

Ja, het was vooral heel onverwacht.

Hij heeft niet alleen vier jaar lang blijven ontkennen

dat hij die twee moorden heeft gepleegd.

Hij heeft dat ook, zijn hele proces, altijd was hij dat blijven zeggen.

Hij houdt vol dat hij, Julia Soboleva, niet vermoord dat.

Hij heeft op de eerste dag van zijn proces

is hij uitgebreid ondervraagd door voorzitter Vincent Sanverrique.

En daar hield hij vol dat het zijn liefdesrevuil, Nessariam Shiri,

moet zijn geweest, die haar heeft gedood.

Hij zei, ik heb niks te maken met de dood van Julia,

zoals het meisje van mijn dromen.

Ja, en hij zei dan, ik heb Nessar wel gedood,

maar dat was zelfverdediging.

Maar dan, in het midden van zijn proces,

heeft hij volledig het roer omgegooid, als ik het goed begrijp.

Ja, hij heeft het schip van kan toe veranderen, zeg maar.

En de vraag is nu, was dat omdat hij verteerd werd

door schuldgevoelens of was het een puur strategische beslissing?

Cédric, misschien moeten we eerst toch eens uitleggen

hoe die bekendnis tot stand is gekomen, vertel eens.

Wel, dat was op maandagochtend, midden in de pleidooien eigenlijk.

Voor luisterers die niet helemaal weten waar we het hier over hebben,

ik kan alleen een raal neerhalen om eerst aflevering nummer 90

van de stem van Assisen, een aflevering van twee weken geleden,

om die eerst te beluisteren.

Het komt er eigenlijk in het kort op neer,

zoals we net hebben uitgelegd.

Mohammed Musawi, die houdt al vier jaar vol,

dat hij eigenlijk in 2018 onverwacht

op een studentenkot in Kortrijk aankwam.

Omdat hij toen, ja, hij was onvoorstellig over Julia Soboleva,

een meisje op wie hij verliefd was.

[Transcript] De Stemmen van Assisen / 92. "Het was een bom die ontplofte in de rechtszaal": verslag van twee verbijsterende processen

En hij had die avond al een paar berichtjes met haar gestuurd.
En plots reageerde zij niet meer op die berichtjes.
Zo vertelde hij, en hij maakte zich daar grote zorgen over.
Ja, en zijn verhaal was dan oorspronkelijk.
Julia is vermoord door Nessar.
Ja.
En Mohammed Musawi, de man waarom het hier allemaal draait,
zou Julia gevonden hebben op het kot.
Ja, ze lag dood op de grond, ze was al vermoord.
Ze grote liefde was vermoord, heeft hij altijd verteld.
Oké, nu heeft hij plots alles bijgestuurd.
Hoe komt het? Hoe is dat juist gebeurd?
Zoals je zegt, het was op maandag.
Het precies was op dat moment bijna, als een goedas voorbij.
Alle geduigen waren al achter terug, en de pleidooien waren begonnen.
En zochters vroeg de voorzitter nog aan hem,
wil u nog iets verklaren?
Dat gebeurt wel vaker op het precies.
Dat gebeurt vaker, maar Musawi ging daar toen nog niet op in.
En toen moest de eerste burgerlijke partijen pleiten.
Dat zijn de mensen die er niet op waren.
Partijen pleiten, dat zijn de advocaaten van de slachtoffers.
En Jan Leijzen, de advocaat van de familie van Julia,
vroeg Musawi op dat moment om de waarheid te vertellen.
Zeg nu eindelijk wat u met Julia gedaan hebt.
En daarna zond hij alle argumenten op, waarop bleek eigenlijk,
dat Musawi moest liegen, dat hij op het proces niet de waarheid had verteld.
En onder andere, het bloedsporenonderzoek,
waar we het in de podcast over gehad hebben,
dat was een groot bewijstuk voor hem,
dat Musawi eigenlijk aan het liegen was.
En een ander advocaat, Wouter Puik,
die noemde hem in de rechtszaal een laffaart.
Ja, zijn dat dan woorden die hard zijn binnengekomen,
waardoor ze zijn eigen schuldgevoel de opborrelen?
Of wat moet ik me voorstellen?
Wel, volgens Celina Casita,
dat is onze collega die de zaak gevolgd heeft,
moet dat toch een beetje een indruk gemaakt hebben op hand.
Hij zal ook beseft hebben dat zij leugens doorprikk waren, denk ik,
en dat hij... Dat hij sowieso geen veroordeeld wordt.
En dat hij niet geen geloofd wordt.
En na de middag, dus na die eerste pleidooien,

[Transcript] De Stemmen van Assisen / 92. "Het was een bom die ontplofte in de rechtszaal": verslag van twee verbijsterende processen

stond hij plots recht en zei hij, ik wil iets verklaren,
het is genoeg geweest, ik kan niet meer.
Alles wat ze hier zeggen, dat heb ik gedaan.
Ik kan het mezelf nooit vergeven.
Natuurlijk, dat was een bom die ontplofte in de zaal,
want plots zei hij compleet het tegenovergesteld
voor wat hij al meer dan een week vol hield.
En ook voor de voorzitter kwam dat als een verrassing.
En wat doet zo'n voorzitter dan?
Hij begint te beschuldigen, te ondervragen.
En Musawi heeft dan verteld dat hij die nacht Julia heeft gevolgd
nadat ze aan zijn studio gepasseerd was.
En hij wou haar terug. Hij was nog altijd verliefd op haar.
Maar zij zag hem niet meer staan.
En hij heeft haar gevolgd door de straten van Kortrijk.
Maar hij moet daar onderweg kwijt zijn geraakt.
Hij zag haar niet meer.
En uiteindelijk raakte Musawi toch aan het studentenkot van Nessar,
haar nieuwe vriend, of liever haar oude vriend,
waar zij was binnen gegaan. Hij is daar ook binnen gegaan.
Maar daar is hij de eerste keer weggejaagd,
waar Julia en Nessar draaiden ermee dat ze de politie zouden bellen.
En dat was genoeg voor hem om te vertrekken.
Maar, je zegt, hij vertrekt dan,
maar daarna is hij terug opgedoken aan het kot.
Ja, drie uur later is hij opnieuw opgedoken aan het studentenkot.
Hij zegt, ik ben geslapen, ik ben in pet gekropen,
maar ik kon niet slapen.
Ik heb de hele nacht ligge woelen in dat bed
en uiteindelijk ben ik terug opgestaan.
Ik heb terug mijn kleren aangeaan.
En ik wam aan het studentenkot
en door het raam, al van op straat,
hoorde ik ze lachen in het studentenkot.
En dat ging door zijn hart,
waar hij beseftte dat de vrouw waar hij op verliefd was
dat ze daar zat met een andere man.
En Nessar is nog naar beneden gekomen
om met hem te praten in de keuken.
Hij heeft gevraagd aan Moesawi om hen met rust te laten.
Maar Moesawi, ik kon het niet verkroppen dat ze iemand niet had.
Moesawi is nog naar de lift gelopen.
Nessar is hem achterna gegaan.

[Transcript] De Stemmen van Assisen / 92. "Het was een bom die ontplofte in de rechtszaal": verslag van twee verbijsterende processen

En aan de lift heeft Moesawi uiteindelijk Nessar neergestoken met een mes dat hij toen bij had.
Hij heeft dat dus niet afgenomen, Nessar.
Hij was effectief al met het mes naar daar gegaan.
Het was een mes dat hij had meegenomen.
Hij wist op voorantaf wat hij ging doen, heeft hij ook toegegeven.
En daarop is hij ook naar boven gegaan.
Hij is naar het studentenkot gegaan waar Julia was.
Julia zat daar op een stoel, heeft hij verteld.
Het mes had hij verstoppt onder zijn t-shirt.
En hij moet daar eigenlijk dikt hebben aangevallen.
En meer dan 40 keer hebben hij neergestoken.
Ik kon niet meer stoppen, heeft hij verteld in de rechtszaal.
Hij heeft toen minuten lang gehuild in de rechtszaal.
Wel, wij hadden hem wel uitgenodigd bij het begin van ons pleidooi om de waarheid te zeggen.
Ervan overtuigd zijn er dat hij gelogen van het begin tot het einde en de klanten hebben recht op de waarheid.
Liefst uit zijn mond.
Het heeft ons aangenaam verrast dat hij dat dan toch gedaan heeft na een hele voormiddag pleidooi, ja.
Heeft u uw klanten al kunnen spreken na de bekentenis?
Zeker, en ja, die mensen...
Het is een beetje zalf op de wonden.
De wonden blijven natuurlijk verschrikkelijk.
Ze zijn hun dochter, hun zus zijn ze kwijt.
Niet dat alles nu meteen goed is,
maar het is toch goed dat hij dat gedaan heeft.
Het helpt, hè. Ik heb het gezien aan hun reacties.
Ik heb ook zeer fijne, noble klanten die niet harddragend zijn.
Het zal hen helpen in de verder verwijking van dit toch wel eeuwige leed.
We horen hier advocaat Jan Leijzen,
de advocaat van de familie van slachtoffer Julia Soboleva
bij onze collega Celina Casetta.
Cedric, zo'n bekentenis met een ascise-process,
dat maken we toch niet vaak mee.
Nee, zeker niet, want bij de meeste ascise-processen
staat er op voorhand al heel veel vast.
De verdacht is opgepakt, er is forensisch bewijs gewonnen,
er is DNA-bewijs.
De beschuldigde heeft daar op vak ook al bekentenissen afgelegd.
En eigenlijk in de rechtszaal gaat het dan alleen nog maar
over het invullen van een paar vragen, van een paar details,

[Transcript] De Stemmen van Assisen / 92. "Het was een bom die ontplofte in de rechtszaal": verslag van twee verbijsterende processen

zoals heel vaak de voorbedachttheid.

Was het daar al op voorhand van het plan om die moord te plegen of is er een opwelling gebeurd?

Dat zijn de vragen waar het dan over gaat.

En bovendien ook de verlopen makkelijk vier jaar tussen een misdaad en een proces.

En dan heb je als dader, als beschuldigde, daar heb je tijd om na te denken,

wat eigenlijk wie naar de volksjuris stapt

en zegt dat hij onschuldig is en daar ook zijn onschuld voluit,

die heeft daarover kunnen nadenken,

die heeft daarover kunnen beraatslagen met zijn advocaat ook.

Als je dat dan nog zegt van ik ben onschuldig,

ik ga voor de vrijspraak, dat is een strategie

en je stapt dat niet makkelijk vanaf, dat is overnagedacht.

Ben ik verkeerd als ik denk dat zo iets alleen maar

op een ascise-process kan gebeuren, want er zijn ook veel

correctionele processen en zo, maar daar wordt dat verhaal

niet in het lange en breed uitgedaan.

Dus ook niet zo emotioneel.

Nee, ik denk wel dat je daarin gelijk hebt,

want ja, zo'n ascise-process, dat duurt meerdere dagen,

soms meer dan een week, en zo'n dossier wordt dan dagen lang onderzocht.

De beschuldigde wordt verhoord, maar ook in de dagen daarna

wordt hij telkens weer geconfronteerd

bij wat dat de andere mensen over de zaak zeggen.

En dan wordt hij ook geconfronteerd met de gaten in zijn verhalen.

Onze collega Mark Cliffman heeft onlangs strafplettter Jan De Man

daarover geïnterviewd.

En De Man maakte dat zelf ook mee op het proces over de moord

op veekeur Karol van Hoppen in 2002.

Bekend proces, ja.

Ja, heel bekend proces en één van de daders,

één van de beschuldigde was Karol de Schutter.

En die bekende, na de getuigenis van de wenuwe van Hoppen,

dat het wel delijk van bij het begin het plan was

om van Hoppen te vermoorden.

En waarom bekend zo'n dader dan op zo'n moment?

Want ja, is het dan in overleg met zijn advocaat of waarom doet hij dat dan?

Ik denk dat zo'n dader dat zelden uit compassie met de slachtoffer stuurt.

Ik denk dat hij dat vooral doet,

omdat hij beseft dat hij niet geloofd zal worden.

En ik denk dat het vaak een ultieme poging is

[Transcript] De Stemmen van Assisen / 92. "Het was een bom die ontplofte in de rechtszaal": verslag van twee verbijsterende processen

om toch nog een lichter straf te krijgen.
Cédric, je zegt dat het waarschijnlijk een strategische beslissing is.
Nu, ik beeld mij toch even in dat ik advocaat ben van Mohamed Mussawi en dat hij na 4,5 jaar plots toch zegt voor die jury, ik heb het wel gedaan. Hoe reageren dan als advocaat?
Want dit was waarschijnlijk niet doorgesproken met hen.
Het lijkt er toch op dat ze niet op de hoogte waren.
Want eigenlijk al aan de start van het proces hadden zij gezegd dat ze voor de vrijspraak gingen,
dat de dood van Nissar dat dat zelfverdediging was
en dat de dood van Julia dat dat door iemand anders gedaan was.
En iedereen die tijdens dat proces iets anders durfde te beweren, die kreeg ervan langs.
Een pers magistraat, een onderzoeksrechter, de onderzoekers zelf.
Ja, die waren heel hard voor die mensen die advocaaten.
En ze zeiden zelf, de beeldvorming van Mussawi is hier op een desastreuze manier beïnvloed.
Het vermoeden van ons schuld is geschonden en ze vonden dat eigenlijk één groot schandaal dat Mussawi op die manier voorassie is werd gebracht.
Ja, dan wordt je als advocaat ook een beetje belachelijk gemaakt als je client daar dan toch nog bekend.
Ja, ze hadden dat duidelijk niet zien aankomen.
En erger nog, eigenlijk, meteen na die bekenten is, was het NN.
Was het dan de twee advocaaten aan meester Bruno Soenen en meester Dennis van Ovesten?
En die was er op pleiten. Effectief.
Om te pleiten, het was NN om toen te pleiten.
En dat is toch het hoogtepunt van het proces voor NN.
Je moet weten, zo'n advocaat die sleudelt dagelang aan zijn pleidooi.
En dat pleidooi ligt dan klaar.
Ze hebben daar ministies in elkaar gestoken.
Zo'n pleidooi, dat kan uurend uren.
En ze waren eigenlijk klaar om heel omstandig te gaan uitleggen waarom hun client onschuldig was.
Of dat er toch tenminste genoeg twijfel zou moeten zijn om hem vrij te spreken.
En dan doet hun client dit.
En hoe klonk dat pleidooi dan uiteindelijk?
Wel, ja, het klonk vooral niet.
Want één krant heeft het het kortste pleidooi ooit genoemd.
Want in plaats van uren en uren heeft het welgeteld één minuutje geduurd.

[Transcript] De Stemmen van Assisen / 92. "Het was een bom die ontplofte in de rechtszaal": verslag van twee verbijsterende processen

Van Overstraat zei, we zijn stonverbaasd.
Ik heb zin om mijn toga uit te doen
en hiermee in de beschuldigde box te gaan zitten.
Soms moet je de schoonheid van de bekentenis laten omringen
door stilte, we hebben niks meer in de mouwen.
En ik ging terug zitten.
En we kunnen ook luisteren naar één van de advocaaten van Musaoui,
na meester Bruno Sunen, die achteraf ook over die bekentenis
nog iets vertaald heeft.
Dat was eigenlijk een heel spontane bekentenis van meneer Musaoui zelf.
Wij waren er eigenlijk niet op voorbereid.
Maar dat maakt het ook net destem mooier dat hij dat gedaan heeft.
Want hij is zo daarnig gekweld
door de pijn en het verdriet dat hij gedaan heeft
aan de slachtoffers, aan zijn eigen familie,
de kwelling ook voor hem zelf.
Hij schaamde zich dood.
Hij heeft echt oprecht spuit.
En ik denk dat dat de reden is waarom hij uiteindelijk beslist heeft
om ook al is dat in zee op het allerlaatste moment
dat hij beslist heeft, om toch die schuld te bekennen.
Want de waarheid is toch belangrijk voor iedereen,
iedereen in de maatschappij.
En het werkt luiderend voor iedereen.
En ik ben hem heel erg dankbaar voor die moedige beslissing,
want die is echt niet evident.
Ja, dan de hamvraag natuurlijk.
Hebben die bekendnessen uiteindelijk ook iets uitgehaald voor zijn strafmaat?
Mochan Uusawi is uiteraard schuldig bevonden aan de dubbele moord.
Dat was geen verrassing, heeft de twee moorden bekend.
Daar kon hij niet over uit.
Het ging dan uiteraard over de straf nog.
Op een paar aanklagers, Serge Malenfasson, die eisten levenslang,
niet ongewon voor zo'n brutale twee moorden.
Maar het werd uiteindelijk 30 jaar cel.
Dat is eigenlijk één trapje lager.
Of dat uiteindelijk door die bekendness kwam, of door andere redenen
dat zal misschien nooit helemaal duidelijk zijn.
En in elk geval bedankt, Cédric, om dit verhaal nog iets uit te leggen.
En we zien je waarschijnlijk volgende week gewoon terug hier in de studio.
Vraag gedaan, Bert. Tot volgende week.
Tot volgende week.
Dit was de stemmen van de season, een podcast van het Nieuwsblot.

[Transcript] De Stemmen van Assisen / 92. "Het was een bom die ontplofte in de rechtszaal": verslag van twee verbijsterende processen

De stemmen waren deze week van Pieter Huiberijks, Cédric Lagast en van mezelf, Bert Heijvaart.

Onze dank gaat uit naar Silina Casetta voor de audiofragmenten en de montage gebeurde door Benjamin Hartoks van House of Media.

De productie was in goede handen bij Runus Medt & Landerloods.